

су се бирачи за царевинско веће делили на четири курије (курију великих поседа, курију градова, курију трговачких и индустријских комора и курију сеоских општина) које су бирале различити број представника.

Систем неједнаког бирачког права је одавно напуштен у изборној пракси јер је неправичан и не одговара духу модерне демократске државе у чије темеље су уграђени принципи правне и политичке једнакости и равноправности грађана.

в) Активно и пасивно бирачко право

По овој подели прави се разлика између бирача који уживају право да бирају представнике у представничка тела или да у њих буду бирани. Тако активно бирачко право значи право грађанина да бира представнике у представничка тела, док пасивно бирачко право значи да он сам може бити кандидат и као такав изабран за представника у представничком телу.

Неки устави не праве разлику у погледу стицања и уживања једног и другог права, док други праве ту разлику и то углавном на штету овог пасивног бирачког права које се стиче под тежим условима који се односе било на године живота (старости), образовања или дужину настањености у земљи. Наши савремени устави (и социјалистички и постсоцијалистички) предвиђају да се и активно и пасивно бирачко право стиче са навршених 18 година живота, што није био случај са нашим ранијим, монархистичким уставима (краљевине Србије и Југославије) који су правили те разлике и предвиђали да се активно и пасивно бирачко право стичу различито. Тако су ти наши монархистички устави предвиђали да се активно бирачко право стиче с навршених 21 годину живота, док је рецимо Устав Краљевине Југославије од 1931. год. предвиђао да се пасивно бирачко право стиче с навршених 30 година живота. И устави неких страних држава – и старији а и неки новији-праве разлике у погледу уживања активног и пасивног бирачког права. То је случај са Уставом Републике Пољске од 1997. год. по коме се активно бирачко право стиче с навршених 18 година живота док се пасивно бирачко право за избор у Сејм стиче с навршених 21 годину живота а за избор у Сенат с навршених 30 година живота. И актуелни Устав САД од 1787. год. предвиђа строже услове за стицање пасивног бирачког права и по њима грађанин може бити изабран у Представнички дом Америчког Конгреса тек када наврши 25 година живота и има 7 година држављанство САД, док за избор у Сенат грађанин